

Vlivy

Izaiáš 6:1-8

¹ To je v pořádku. Myslím, že bychom měli stát, zatímco čteme jeho Slovo. Nemyslíte? Tak tedy, postavme se na chvílku, zatímco čteme Slovo. Dnes večer budu číst jako naši lekci odstavec Písma, který se nachází v knize Izaiáše v 6. kapitole. Poslouchejte pozorně.

Léta, kteréhož umřel král Uziáš, viděl jsem Pána sedícího na trůnu vysokém a vyzdvíženém, a podolek jeho naplňoval chrám.

Serafínové stáli nad ním. Šest křídel měl každý z nich: dvěma zakrýval tvář svou, a dvěma přikrýval nohy své, a dvěma létal.

A volal jeden k druhému říkáje: Svatý, svatý, svatý Hospodin zástupů, plná jest všechna země slávy jeho.

A pohnuly se podvoje veřejí od hlasu volajícího, a dům plný byl dýmu.

I řekl jsem: Běda mně, jižť zahynu, protože jsem člověk poškrvněné rty maje, k tomu uprostřed lidu rty poškrvněné majícího bydlím, a že krále Hospodina zástupů viděly oči mé.

I přiletěl ke mně jeden z serafínů, maje v ruce své uhel řeřavý, kleštěmi vzatý z oltáře.

A dotekl se úst mých, a řekl: Aj hle, dotekl se uhel tento úst tvých; nebo odešla nepravost tvá, a hřích tvůj shlazen jest.

Potom slyšel jsem hlas Pána řkoucího: Koho pošli? A kdo nám půjde? I řekl jsem: Aj já, pošli mne.

Skloňme teď naše hlavy.

² Otče, běda... cítíme totéž, co cítil Izaiáš. „Běda nám, neboť naše oči spatřily Krále, Pána slávy.“ Děkujeme ti, Pane, že dnes večer se tu koná očistný proces, který se nedotýká jenom našich rtů, ale i našich srdcí a duší a očišťuje nás od veškeré nečistoty. Protože opravdu bydlíme mezi lidmi nečistých rtů, a naše rty jsou rovněž nečisté. Prosíme, aby velký Duch svatý přišel a dotkl se svým pomazáním našich rtů i srdcí tím ohněm Ducha svatého z Božího oltáře a očistil

nás od veškeré naší nevíry a pochybností, aby mohl přijít do našeho nitra a učinit si v nás příbytek, neboť Jej milujeme a uctíváme Jej a klaníme se Mu. Tedy, prosíme, Otče, pokud je tu dnes večer někdo, který ještě neprošel tím očistným dotykem mocného Ducha svatého a Božího ohně, aby dnešního večera toto dílo bylo v nich vykonáno pro blaho Božího království. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen. Můžete se posadit.

Chtěli bychom se včas rozejít. Nechci, abyste kvůli tomu zmeškali nedělní školu. Pokud zmeškáte pracovní den, o moc jste nepřišli. Ale... Každý večer vás zdržím asi tak do půl desáté, tak, jako minulý večer, ale ať děláte, co děláte, nezanedbávejte nedělní školu.

2. Paralipomenon 26:1

³ Tedy, moje téma pro dnešní večer je „Vlivy“. Chtěli bychom číst tento příběh. Otevřme 2. Paralipomenon 26. kapitulu a můžete si to přečíst sami. Uziáš byl povoláným pastýřem, a on... 2. Paralipomenon 26. kapitola nám říká, že ve věku šestnácti let byl pomazán za krále. Zaslouhou svého otce byl zbožným mužem. A tento muž byl dobrý člověk mající zbožné rodiče. Konal, co bylo správné v očích Hospodinových.

⁴ Shledáváme, že... Zpravidla, myslím si, že to, co v dnešní době stanoví náš velký problém a co obvykle pokládáme za zločinnost mladistvých, to je právě zločinnost rodičů — zločinnost rodinná. Naši lidé se vzdálili od zásad, kterých by se měli držet. Církev se stala vlažnou, přímo studenou a děti odcházejí do světa.

⁵ Hollywood, televize, a tak dále, vypouští spoustu filmů, které nejsou dokonce cenzurovány, kde se lidé rouhají a berou jméno Boží nadarmo. A kdysi ve Sborech svatosti bylo považováno za špatné, když děti chodily do kina a na filmová představení. A nyní udělal satan jeden veliký skok kupředu tím, že to přinesl do našich domovů bez cenzury ve formě televize, a tak dále. A to je satanova cesta k postupnému pronikání jako ten starý tobogan.

⁶ Mnoho z vás si to už nepamatuje, protože jste příliš mladí. Bývala to zábava pro děti: Posadili jste se do toboganu a jezdili stále kolem dokola. A tam uprostřed byla díra, žlab, a každý se k tomu osměloval přiblížit blíže než ti ostatní. A za chvíli, dřív než jste se nadáli, už jste jeli dolů. A tak je to s hříchem. Nepodceňujte to. Nedívejte se na to, jak blízko se k tomu můžete přiblížit, ale držte se co nejdále od toho. Rozumíte? Nedejte tomu žádnou příležitost, jestli tomu chcete dát nějakou příležitost... já s tím nechci mít nic

společného.

7 Někdo vyprávěl, jak se jeden starý Skot chtěl jednou dostat na druhou stranu hory. Čekali tam mnoho povozů a každý vozka ho chtěl převést na druhou stranu. On ale řekl: „Chci, aby mne převezl ten nejlepší vozka.“

Jeden z nich řekl: „No, já dokážu jet se svým trojsprežím za plného klusu na čtvrt metru od okraje cesty, která vede kolem této hory. Kdybych se zřítíl, je to jistá smrt, ale jsem tak dobrým vozkou, že mohu jet se svými koňmi bezpečně čtvrt metru koly od okraje cesty a nezřítit se.“

Jiný řekl: „Já bych tě porazil. Mohu jet patnáct či deset centimetrů a nikdy se nezřítím.“

A on se zeptal: „A jak je to s vámi, pane?“

A ten poslední odpověděl: „Viš co, já nevím, ale já něco takového nemám rád. Já se držím co nejdál od srázu.“

On řekl: „Jedu s tebou.“

8 S tím souhlasím, to je on. Nezáleží na tom, jak blízko můžeš k té věci přistoupit, jak pevným zařízením jsi vybaven. Drž se od hříchu tak daleko, jak jen můžeš. Drž se tak daleko, jak jen můžeš. Vy, řeknete: „Já to dokážu. To mi nezpůsobí žádnou škodu.“ Dobrá, ale pokud máš ve své mysli nějakou pochybnost, raději to vůbec nedělej. Vždy, když povstává nějaká pochybnost, drž se od toho daleko. A pak, jestli nemáš žádné pochybnosti, pak budeš moci žít absolutně na základě víry. Pokud máš nějakou pochybnost, nech tu věc na pokoji. Vůbec se do ní nepouštěj.

9 Myslím si, že častokrát jsou to rodiče, kteří odstupují. Víím, že někdy to způsobují školy a okolnosti, nedělní škola trvá asi půl hodiny nebo hodinu v neděli ráno a tento svět má pak tyto děti po zbytek týdne a dokáže do nich nacpat víc než učitel. A kolikrát (až příliš často) používá učitelka k výuce nějaký čtvrtletník, zatímco si maluje rty a upravuje vlasy, a dovolí dělat dětem, co se jim líbí.

10 A pak se dětem doma nedostává žádná křesťanská výchova. Matka odchází někam na karetní večírek, otec jde hrát kuželky a sestra odjíždí s nějakým chlapcem ve sportovním automobilu. Zde to máte. Podívejte, co... kde jsme... kam jsme zabředli? Vy právě... to je právě... je to hrozné.

11 Pak shledáme, že všechny tyto věci dohromady; chlapec někde závodí v ulicích na motorce, někdo další jde hrát golf, někdo další jde na plovárnu, jsou to prostě takové nebo jiné zábavy. A církev tomu dává volný průběh.

12 A častokrát je svolán výbor. A pokud by se stalo, že by se chtěl pastor dotknout nějaké choulostivě protichůdné věci a ohledně toho něco říci, pak je předvolán před vedení a jeho jméno je předáno vedení církve a následně je vyobcován. Jak vidíte, tato věc se stala záležitostí stravenky na oběd, místo toho, aby pomazaný služebník kázal evangelium. To je pravda. Rozumíte? Je to prostě stravenka na oběd. Oni se toho musí držet, aby dostali dobře zapláceno. Poslyšte, bratři. Bůh buď milostiv tomu, kdo takto prodává své prvorozenství.

13 Nám je zapotřebí mužů, kteří dokážou podat evangelium holýma rukama — ne v nějaké denominační rukavičce. Ať to jednoduše položí tam, kde je to napsáno a ať třísky létají na všechny strany. Maminka mi vždy říkala: „Když ti střevíc sedne, nos ho a nekoukej na kuří oko.“ Nuže, a tak my máme věci, kterým bychom měli naslouchat.

14 Tedy, tento král Uziáš byl podivuhodným dítětem... měl zbožného otce. Jeho matka pocházela z Jeruzaléma a jeho zbožný otec byl králem před ním. A tento druh nauky do tohoto chlapce pronikal.

15 Já nejsem ani demokrat ani republikán. Volil jsem pouze jednou a zvolil jsem Krista. On je... a já věřím, že tímto způsobem zvítězím. Myslím, že největším prezidentem, jakého jsme doposud měli, byl Abraham Lincoln. Ne kvůli tomu, že také pocházel z Kentucky, ale proto, že také povstal z ničeho. A ze všech knih, které kdy tento člověk vlastnil od dětství až do dospělého věku, to byla Bible a Bunyanova „Poutníková cesta“. Pohledte, to jej zformovalo a učinilo to z něj poctivého Abe, on...

16 To, co čtete, co děláte, to formuje váš charakter. A také to svědčí o tom, čím jste. Nuže, pohledte, a on četl, že jestliže se dopouštíš něčeho zlého, musíš za to zaplatit. Pokud jednáš správně, Bůh to poctí. A to z něj zformovalo to, čím byl. Jeho matka byla rovněž zbožná... On řekl, že pokud se někomu náleží nějaká pochvala, pak se náleží jeho zbožné matce, která jej správně vychovala. Nuže, myslím si, že to jej učinilo, pokud ne tím nej — pak jedním z těch největších prezidentů, jakého jsme kdy měli. Povstal z ničeho a Bůh jej učinil prezidentem, protože byl čestným člověkem a dobrým mužem.

2. Paralipomenon 26:3

17 Nuže, shledáváme, že ten chlapec byl na tom stejně tak. Maje zbožné rodiče, činil to, co je správné. Když se stal králem, bylo mu šestnáct let, nevšímal si politiky ani populárních názorů převládajících v té době, ale sloužil horlivě Bohu. A to z něj učinilo opravdového krále. Lhostejnost vůči politice a současným názorům a horlivá služba Bohu, to byly velice dobré vlastnosti. Jeho království — Bůh je požehnal — že se stalo tak velké, že bylo hned po Šalomounově. A Šalomoun měl to největší *království*, jaké kdy existovalo, a tento chlapec byl ve svém království hned tím dalším po Šalomounovi.

18 To byla veliká pomoc pro mladého proroka Izaiáše. Když byl ještě v té době mládencem, a jen co nastupoval, jelikož byl narozen jako prorok, pozoroval vliv toho muže na lidi a viděl, odkud tento vliv pochází, protože důvěřoval Bohu, a to se vším všudy. A dále si pak všimnul, mluvím teď o Izaiáši, jakým způsobem bude Bůh žehnat těm, jež budou věrni Božímu slovu.

19 Tedy, uvědomujeme si, že tento mladý muž chtěl zůstat věrný zásadám, jež vyřkl Bůh. Zachovával Jeho zákony. Jeho oči se neotáčely ani doprava ani doleva. Držel se rovnou toho, co říkalo Slovo a Bůh ho poctil a požehnal ve všem, co dělal, takže se mu dařilo a šel kupředu. Jaký je to příklad pro každou mladou osobu.

20 Myslím si, že kdyby lidé v dnešní době, v našich církvích, kteří se považují za křesťany, kdyby se zdržovali věcí tohoto světa a vedli patřičný způsob života, mohli by mít vliv na mladší křesťany, aby šli v jejich šlépějích. Ale dnes, když to tak nechají a dovolují pít a kouřit a vyvádět, a stále se drží toho, že jsou křesťany; tím se stávají jiným lidem na cestě těžkým kamenem úrazu. A to je velice tvrdé.

2. Korintským 3:2

21 Zapamatujte si, že Bible říká: „Vy jste živými, psanými listy, čtenými všemi lidmi.“ V nynější době spousta lidí Bibli číst nebude, ale Bůh tě učinil živým reprezentantem. Stal ses kráčejším listem a máš být chodící Bibli, Kristus v tobě. Měl bys být chodícím Slovem Božím; a pokud o sobě vyznáváš, že jsi křesťanem a jím nejsi, pak tvůj vliv... tvůj... pak tvůj vliv způsobí, že budeš muset v tom velkém soudném dni vydat počet za mnohé duše, jež jsi odvedl na scesti, daleko od Krista.

Židům 9:27

22 Já si myslím, že nám přísluší, abychom se dnes večer nad touto věcí zamysleli. Protože každý muž, žena, chlapec i dívka si je vědom toho, že se musí postavit před soudem. Možná unikneš tomu, tamtomu či onomu. Možná zfalšuješ daňové přiznání; můžeš uniknout

finančnímu úřadu. Můžeš uniknout jedné nebo druhé věci. Můžeš udělat jedno nebo druhé. Můžeš překračovat povolenou rychlost, a přitom tě nikdy policisté nechytí. Ale jednoho dne tě dostihne ten poslední soud. Zcela určitě. Víme, že člověk musí zemřít a potom bude soud. Smrt není těžká. Soud, jenž následuje po smrti, to je ta svízelná věc. A tam se onoho dne budeš muset zodpovídat z toho, co jsi v životě učinil a jak jsi ovlivňoval jiné lidi.

Židům 12:1, 2

23 O co více bychom měli odložit veškerou zátěž a hřích, jenž nás tak snadno obkličuje, abychom s trpělivostí mohli běžet ten závod, který je nám vytyčen, nehledíc na nějaké vyznání víry nebo na denominaci nebo na nějakou jinou osobu, ale na Ježíše Krista, jenž je počátkem a dokonavatelem naší víry.

24 Jak vážně bychom měli rozebrat tyto věci, přátelé, zcela rozhodně a uctivě, když vidíme, jak se ten den blíží, u vědomí, že každou chvíli může být stránka našeho života v té knize uzavřena, třeba i dnes večer. A zítra může být pro tebe příliš pozdě na to, abys to učinil. Neodkládej na zítřek to, co můžeš udělat dnes... protože nevíš, jestli ještě nějaký zítřek bude. Možná, že muži a ženy, chlapci a dívky, kteří tady dnes večer sedí, budou před svítáním ležet v márnici. To je pravda, a pak je tvá kniha zavřena a nebudeš už mít nikdy další příležitost. Toto může být ta poslední šance, která je ti nabízena. Vážně se nad tím zamysli. Můžeš namítnout: „Dobrá, třeba se to nestane.“

Já... je možné, že ne, ale mohlo by k tomu dojít. Ale zapamatuj si, jednoho dne bude tato kniha zavřena. A to, co děláte dnes, a obzvláště vy lidé, kteří se prohlašujete za křesťany — oddělte se od věcí tohoto světa. Nemějte s tímto světem nic společného, strážte se ho, protože nějaká osoba nás pozoruje. Někdo tě sleduje. Budeš se tam muset postavit nejen ty, ale dokonce budeš muset vzít na to nepříjemné místo také je a vydáš počet za ty, které jsi ovlivnil.

25 Tento prorok pozoroval tohoto muže a viděl, jak mu Bůh požehnal a jakým vlivem on působil! Jak ten muž prosperoval a co Bůh pro něj činil! Žil nádherným životem, který byl Bohem požehnán. On by se neobrátil ani napravo ani nalevo.

2. Paralipomenon 26:16

26 Nuže, zde vidíme ještě jeden příklad, v tom muži, v tom muži Uziáš, v tom velkém králi, jež kdysi chodil s Bohem. Bible říká, že když tento král cítil, že je bezpečný, když cítil, že je všechno v pořádku,

tehdy se jeho srdce pozvedlo v pýše.

²⁷ Dovolte, abych se zde na chvílku zastavil a důsledně to zdůraznil, můj bratře, sestro. Bůh vás dnes večer učinil mými posluchači. Já musím brát smrtelně vážně to, co mám v záměru říci, a vy tomu musíte smrtelně vážně naslouchat. Hle, v čem právě vězí problém mnoha dnešních lidí. Oni si myslí... Máme nejednoho kazatele, bratra; někteří z nich se dostanou ve své velké službě tak daleko, že se začnou cítit bezpečně. My jsme to prožili, víme, že je to pravda, týká se to mnoha sloužících dnes v této zemi, že oni začínají pít.

Někteří z nich si myslí: „Dobrá, mám tady kolem sebe vytvořeno takové malé království. Nemám proč, abych se... Tito lidé mě mají tak rádi, že se nebudou nikdy zajímat o to, jestli dělám to nebo jestli dělám tamto.“

²⁸ Dovol mi, bratře, abych ti řekl, že je někdo, kdo tě pozoruje, a tím je Bůh. Žádný člověk bez Boha se nemůže cítit bezpečný. Někdy se dostaneme do takového stavu, kdy si myslíme, že nám Bůh žehná.

„On mi dal Cadillaca, dává mi lepší zaměstnání, On mi toto dal.“

To není známka toho, že nemůže své požehnání od tebe odvrátit.

A když se povzneseš a cítíš se: „Dobrá, jednou jsem ležel celou noc a modlil se. Jednou jsem udělal toto a učinil tamto, ale víckrát jsem to už nedělal.“ Ocitáš se na velice nebezpečné půdě. To se právě týká našich letničních lidí.

²⁹ V minulosti, není to tak dávno, když jsme měli někde na rohu malou misií nebo někde jinde; ženy bez punčoch stály a tloukly na tamburínu, musely se modlit celou noc, a tak dále. Policisté vás zavírali a byli jste ve vězení, a tak dále. Modlili jste se. Církve, všechny denominace se vám smály a tropily si z vás žerty.

³⁰ Ale nyní, když vás Bůh pozvedl natolik, že máte jedny z nejlepších církví v této zemi, velké, mocné denominace, začali jste se cítit bezpeční. Budte opatrní! K tomu právě dochází, když začnete být povýšení. Pak, když Bůh něco posílá, vy to již nejste schopni přijmout, protože vy už jste to zažili. Potom se začínáte cítit bezpeční. To je právě čas, kdy jste na cestě k pádu. To dělají denominace s národy.

Podívejte se na náš národ, kdysi jedna z nejmrvnějších zemí na světě. Podívejte se, jak to s ním vypadá dnes. Nyní je terčem posměchu celému světu, špinavější než všechno, cokoliv znám.

³¹ Když jsem přiletěl do Říma a vystoupil z letadla, vydali jsme se pak do katakomb St. Angelo. Byl jsem na rozpacích, když jsem před katakombami spatřil nápis; bylo tam napsáno: „Upozornění všem američankám. Prosíme, oblékněte se předtím, než vstoupíte do katakomb, kvůli úctě k zemřelým.“ Přicházejí tam v šortkách a v kalhotách, na takovém místě jako je Římanům. A tak museli upozornit američanky: „...zachovejte úctu k zemřelým, oblečte se.“ Proto se to stává *odporným* zápachem v Jeho chřípích.

³² A všechny naše peníze vydávané v zámoří a všechny naše půjčky s nízkým úrokem, a tak dále, tím si nikdy přátelství nekoupíte. To, co my potřebujeme v tomto národě (a nikdy to nedocílíte), ale co my potřebujeme, je čas domácího úklidu; ne nějaký politický úklid domu, ale Duchem svatým seslané probuzení, které nás omete od vrcholku hlavy až k palci na noze. To je to, co potřebují naše církve. To je to, co potřebují naši lidé. To je to, co potřebuje každý jednotlivec, aby náš vliv, když se pozdvihlo naše srdce...

Říkáte: „Já jsem letniční, mluvil jsem v jazycích, křičel jsem, tancoval jsem v Duchu.“

Je možné, že jste to všechno dělali, ale dovol, že ti něco řeknu, bratře. To není důvod k tomu, aby ses cítil bezpečně, vůbec, ani trochu.

2. Paralipomenon 26:16

³³ Shledáváme, že když se pozdvihlo Uziášovo srdce, že Bůh jej udeřil. Co on provedl? Dovolil si zaujmout místo kazatele. Myslel si, protože byl vyvýšen — Bůh mu požehnal, učinil jej velkým mužem — že si může dělat, co se mu zlíbí.

³⁴ Nedávno jsem slyšel, jak mi jeden člověk pověděl, řekl: „Víš co, bratře Branhame, Bůh mě tak velice miluje, že mě nechá dělat, cokoliv se mi líbí. On se o to nestará.“ Dnes se toho tolik slyší na téma, že Bůh je dobrým Bohem. Jistěže je. Já o tom nepochybuji. On je dobrým Bohem, ale je také Bohem hněvu. Jeho svatost vyžaduje spravedlnost. Jeho zákon vyžaduje soud. Jestliže zákon není provázen soudem, pak ten zákon není k ničemu.

Matouš 5:26

³⁵ K čemu by bylo dobré říci, že je nezákonné jezdit na červenou, když by za tím nenásledoval trest? Rozumíte? To by nebyl žádný zákon. S tím nedosáhnete nic, dokud tam není trest. Překročení Božích zákonů provází trest. Budeš muset zaplatit do posledního haléře dřívě, než z toho vyvázneš.

2. Paralipomenon 26:19

³⁶ Nuže, mnoho lidí se dnes dopouští té stejné nešťastné chyby jako ten chlapík, když se povýšil; stal se velkým, takže uchopil všechno do svých vlastních rukou a cítil se bezpečně. Bůh mě tak miluje, že neexistuje nic, co by mi mohlo uškodit. Když se toho dopustil, uvrhl sám sebe do téhož nuzného stavu, v jakém se jistého času ocitl Nabuchodonozor; jak to jistě čtenáři Bible znají. Pak shledáváme, že byl raněn malomocenstvím, protože se pokoušel zaujmout místo kněze.

³⁷ Nedávno... Jsem mezinárodním řečníkem Obchodníků plného evangelia. Před nějakým časem jsem měl zasedání na určitém místě na Jamajce. Měli jsme tam shromáždění. Miluji je, protože to jsou lidé ze všech církví. To mi dává příležitost, abych k nim mohl promluvit. Někdy s tím církve nechtějí spolupracovat, ale jejich podnikatelé jsou vstřícní. Oni se musí kvůli těm podnikatelům přetvařovat.

³⁸ Tak tedy, měli jsme tam shromáždění. Toho večera, když jsme se vrátili do motelu Flamingo, jsem jim řekl: „Stydím se za vás, přátelé.“ Řekl jsem: „Je to hanba. Všechno, o čem jste mluvili před těmi všemi politickými lídry, a tak dále a podnikateli, bylo jenom toto: ‚Měl jsem zde jen maličký obchod‘ a ‚mám šestnáct Cadillaců‘ nebo cokoliv už to bylo.“ Řekl jsem jim: „Vy se nemůžete k těmto lidem přirovnávat.“

³⁹ To je právě problém dnešní církve. Vy se pokoušíte přirovnávat k Hollywoodu. Vy se to snažíte dělat, jak to dělá Hollywood. Zapamatujte si: Hollywood se leskne, ale evangelium žhne. Na jejich území nesmíte vcházet. Musíte je přivést na své území. Nuže, jedině tam je můžete získat. Vy je musíte dostat sem, ne abychom my šli tam. My se s nimi nikdy srovnávat nemůžeme. Ani něco takového nechceme. Oni se lesknou, blýskají, zatímco evangelium žhne tichostí a pokorou. Nuže, existuje velký rozdíl mezi leskem a žhnutím.

⁴⁰ Nuže, shledáváme... Řekl jsem to těm lidem, pověděl jsem jim: „Problém s vámi, lidičkové, vězí v tom, že jste podnikateli a zkoušíte kázat evangelium.“ Vy byste to neměli dělat. My kazatelé jsme sotva ve stavu udržet v tom rovnováhu. Vy byste do toho vůbec neměli strkat prsty. Protože se skrze to pokoušíte zaujmout místo, které vám nenáleží. Vy jste podnikatelé, a tak se nepokoušejte zaujmout místo evangelia.

Skutky 4:34

⁴¹ Řekl jsem: „Dnešní problém vězí v tom, že se pokoušíte říci, jak moc jste toho získali. Jaký rozdíl ve srovnání s těmi prvními letničními.

Prvotní letniční se toho, co měli, zbavovali.“

Jeden obyčejný zpěvák — byl to takový skvělý, malý chlapík. Miluji ho, je to příjemný muž. Ale on řekl: „Bratře Branhame, nikdy jsem tvé slovo nezpochybnil ani bych nechtěl nic proti těmto věcem namítat.“

Řekl jsem: „To je v pořádku, ale pokud to není Slovo Páně, pak na to máš právo, bratře.“

A on řekl: „Ale pouze v jednom případě se mýlíš.“

Řekl jsem: „Ó, snad ne. Ne, ne.“ Řekl jsem: „Prvotní letniční prodávali všechno, co měli, vložili to na misie, a pak se rozešli.“

A on řekl: „Kazateli, to je ta nejhorší věc, jakou mohli udělat.“

Řekl jsem: „Co? Duch svatý že udělal chybu?“

Řekl: „To neříkám, ale to bylo to nejhorší, co udělali.“ Řekl: „Když pak povstala ta debata v církvi, neměli domovy, kam by se uchýlili.“

Řekl jsem: „To je právě ten důvod, proč je Bůh přiměl k tomu, aby prodali své domy. Pak mohli kamkoliv odejít a rozšiřovat to poselství napříč celou zemí. Neměli žádné jiné místo, kam by se mohli vrátit. Bůh dobře ví, co dělá! Dovolte Mu, ať si svůj podnik vede sám.“

2. Paralipomenon 26:16, 17

42 Shledáváme, že tento muž vzal do ruky kadidelnici a začal tou kadidelnicí mávat, pálit kadidlo. To nebyl jeho úkol. On byl král a ne kněz. A kněz vběhl za ním a řekl mu: „Neměl bys to dělat. To je vyhrazeno pouze levitům, a ty nejsi levita. To musí dělat jen k tomu posvěcený muž, a ty nejsi posvěcený Pánu. Jsi král. Bůh ti žehná. To je dobré. Avšak ty nejsi k této službě posvěcen.“

43 Jak často jsme viděli, jak někdo napodobuje dary, zatímco nebyli k tomuto úkolu vůbec posvěceni. Všechno toto jsme viděli; vidíme to také dnes právě tak, jak to bylo tehdy. Vidíme někoho, kdo se pokouší napodobit nějakou osobu mající Ducha svatého, začne křičet tak jako ona, mluvit v jazycích jako ona, ale stále neví o Bohu více než králík o sněžnicích. To je právě to napodobování a hraní si na něco a předstírání něčeho.

44 Dovolte mi, abych vám řekl, vám, kteří se na něco takového díváte. Zapamatujte si, když vidíte někoho něco napodobovat, pak někde musí být něco opravdového. Pokud bych někde našel padělaný dolar, pak je to jenom znamení, že existuje také ten opravdový.

2. Paralipomenon 26:17, 19

45 Shledáváme tedy tohoto muže Uziáše, který usiluje o to, aby zaujal místo kněze. A když za ním přiběhli, aby mu to pověděli, on se rozhněval. Otočil se a ohradil se: „Mohu si dělat, co se mi líbí. Kdo jste, abyste mi poručeli, co mám dělat? Vy mi chcete poroučet, co mám dělat? Já jsem přece král. Dělam to, co se mi líbí.“

A Bůh ho rovnou v té chvíli ranil malomocenstvím, a on zemřel jako malomocný. Ve svém hněvu, když vzplanul hněvem, pak byl raněn malomocenstvím.

2. Paralipomenon 26:19

46 Jaká lekce to byla pro toho mladého proroka, jistě. Potom, co viděl jeho vzrůst, a to, jakým způsobem obdržel doktorát filosofie a práv, a tak dále, a pak se pokusil zaujmout místo, které mu nepatřilo, ocitl se ve stavu rozhořčení. Když se mu někdo pokoušel vysvětlit, co znamená „tak praví Pán,“ on to nerozpoznal, a Bůh jej ranil malomocenstvím, což je typem hříchu. V pořádku.

47 Tímto způsobem se Izaiáš naučil, že Bůh ustanovuje svého člověka na své místo. Je to Bůh, kdo určuje to povolání. My nemůžeme vzít jen tak nějakého člověka a udělat to s ním. Jedna mladá žena mi tady před nedávnem řekla, ona měla takového malého chlapce. Ona chodila k... řekla, že pocítil, že má nějaké povolání. Pokud se nepletu, je jí asi tak pětatřicet. Řekla: „Můj syn, kterému je čtrnáct, cítí, že má povolání. Bratře Branhame, měla bych ho poslat někam výš, aby získal nějaký doktorát teologie nebo něco takového; mám ho poslat na nějakou vysokou školu? Co bys mi poradil?“

Odpověděl jsem: „To nejlepší, co znám, je fakulta ‚kolenologie‘, padnout na svá kolena.“ Řekl jsem: „Když tam půjde, a bude se nacházet mezi těmito lidmi, tak první věc, jak víš, začnou ho učit matematiku a všechno jiné, a podrobí ho psychologickým testům a IQ, a tak dále, a pak všechno, co v něm bylo Božího, to z něj vytáhnou.“ Řekl jsem... Nechci tyto věci podceňovat, ale chci vám pouze ukázat, jak daleko oni od té linie odešli. A tak sledujte dál, co se stalo. Tak tedy, Bůh ustanovuje svého člověka na jeho místo.

48 Nedávno jsem četl jeden krátký příběh, v němž nějaká žena, která byla... byla nemocná, měla zápal plic; bydlela v Sant Louis, v Missouri. Byla velice těžce nemocná. A oni jí řekli, že zemře. A ona měla syna na vysoké škole. A tak šli, aby se od lékaře dozvěděli, jak dlouho může ještě podle jeho názoru žít. A řekli: „Nebude naživu déle, než jeden nebo dva dny.“

Tak tedy, poslali jejímu synovi telegram, že by bylo lepší, kdyby přijel co nejdříve domů, protože jeho matka je vážně nemocná. Tak ten syn (doručili mu ten telegram) se chystal na cestu. A hle, přišel další telegram: „Tvé matce je už lépe. Všechno je v pořádku. Nejezdí.“

Marek 16:17

49 A pak, asi o nějaký rok později, ten chlapec přijel, jako každým rokem na návštěvu domů. Když se vrátil domů, řekl: „Maminko,“ potom, co se s ní přivítal, řekl: „Víš co, rád bych si něco ujasnil. Ty jsi byla přece tak nemocná, nikdy jsi mi neřekla, co se ti přihodilo.“

Ona mu na to odpověděla: „Ó, synu, musím ti něco říci.“ A říká: „Znáš tu malou misi, tam na ulici, tam dole, kde ti lidé křičí, pláčou a vyvádějí?“

Odpověděl: „Ano.“

Ona řekla: „Jejich pastor věří v modlitbu za nemocné.“ Dále řekla: „Jedna paní ke mně přišla a vyprávěla mi o tom.“ Řekla: „Doktor mi řekl, že mi zbývá ještě pár dnů života.“ A řekla: „Potom poslali... chtěli přivést toho pastora, aby se za mne pomodlil.“ To zařídila ta paní. Já jsem řekla: „Samozřejmě, jen ať přijde.“ A řekla: „Víš co, on přišel, a přečetl jisté místo z Bible.“ A dále řekla: „Když přišel, vložil na mne ruce a modlil se za mne, a víš co, horečka mne v tu chvíli opustila a uzdravila jsem se.“ A pak řekla: „Sláva Bohu!“

On řekl: „Maminko, maminko, co to děláš.“

A ona mu řekla: „Ó, ó, ne. Ne, miláčku,“ řekla „to se opravdu stalo, chvála Bohu. Říkám ti...“ Řekla...

On řekl: „Ty se už chováš úplně jako tamti lidé.“ Řekl: „Maminko, ty tohle nesmíš dělat.“

Ona řekla: „Ale,“ řekla, „miláčku, on to četl přímo z Bible, vyčetl to v Markovi v 16. kapitole: ‚Tato znamení budou provázet ty, kdo věří.‘ Je to přímo zde.“ A řekla: „My, my... to je tady,“ řekla.

A on řekl: „Ó, maminko, ti lidé tam jsou negramotní.“ Řekl: „Ti lidé tam nemají žádné vzdělání.“ Pokračoval: „Jsou to ubožáci, spodina ulice, a tak dále, oni tam běhají.“ A řekl: „Ten pastor...“ řekl, „my jsme se na fakultě učili, že Marek 16 počínaje devátým veršem není dokonce ani inspirován.“

A ona zvolala: „Sláva Bohu!“

A on řekl: „Mami, co se to s tebou děje?“

Ona odpověděla: „Zrovna, synu, přemýšlím, že jestliže mě Bůh mohl uzdravit na základě neinspirovaného Slova, co by asi udělal na základě toho, které je inspirováno!“

Já si myslím, že to právě řeší tuto věc! Tak tedy, pokud to neinspirované uzdraví, co teprve to inspirované? Tak je to, přátelé! Ano.

50 Nuže, pokoušet se zaujmout místo někoho jiného... Bůh přece ustanovuje svého muže. Bůh umísťuje svého člověka na pozici. A on se nesmí pokoušet zaujmout místo někoho jiného. To není dovoleno.

2. Paralipomenon 26:21

51 Nyní k tomu vidění v chrámu. Tam v tom chrámu, když on tam šel a přesvědčil se o tom, že... Izaiáš pozoroval Ezechiáše... a co se mu přihodilo. A pak, když zemřel (myslím Uziáše) ... a on byl odveden do osady malomocných a jeho syn musel vládnout na jeho místě. A pak Izaiáš už toho měl dost. A tak jednoho dne šel do chrámu, aby shodil ze své hrudi to, co jej tak tížilo.

52 Myslím, že bychom to tak měli všichni dělat. Prostě jít do domu Božího, pokleknout, vylít svoji duši, zbavit se toho z vaší mysli. A tak, jak víte, Izaiáš se tam začal modlit. Mohlo být pozdní odpoledne nebo brzy ráno. Prostě nevím. On poklekl u oltáře a začal se modlit. Ponořil se do modlitby v nejhlubší vroucnosti. Tak tedy, to je ta cesta.

Viděl, že to, na co se díval tady na zemi, zklamalo. Ten král, jehož Bůh požehnal, ten veliký a mocný král, ten nejmocnější v zemi — a přesto selhal. Pak nevěděl, co dělat a začal se modlit.

Izaiáš 6:1

53 A tu najednou pozvedl hlavu a náhle spatřil skutečného krále. Spatřil Pána na vysokém a vyzdvihženém trůnu. Jeho podolek naplňoval nebesa. Viděl... spatřil, co stálo za to, opravdový vzor. Když se díváš a pokoušíš se dělat to, co dělá nějaký člověk, jehož máš za vzor, jistě se dostaneš na scestí, protože on zklame. Ale On chtěl říci tomu prorokovi: „Nedívej se na člověka nebo na to, co říkají lidé. Hleď na Mne a na to, co já říkám. Pohleď sem nahoru — ne na nějaký pozemský trůn, ale na nebeský trůn vyzdvihžený vysoko do nebe.“ A jeho podolek naplňoval oblohu.

Izaiáš 6:3

54 A on vzhlédl nahoru, a potom se podíval do chrámu. A v chrámu spatřil Boha na povzneseném místě a všimnul si také nebeských serafínů. Tedy, serafíni nejsou anděly. Oni jsou údajně spalujícími oběti, kteří klestí cestu těm, co se provinili. Oni byli těmi, co spalovali

oběti. Ty bytosti měly zvláštní přikrytí, což ukazuje na to, že Bůh je celý svatý. Bůh je celý svatý.

A oni z plna hrdla volali: „Svatý, svatý, svatý je Pán Bůh všemohoucí.“

„Svatý, svatý, svatý,“ přímo v přítomnosti Boží. Zapamatujte si, to byli serafínové a cherubíni, jež jsou strážci svatého místa. Oni jsou těmi, jenž berou oběti, a obětují je. A hle, oni zde přebývali přímo v přítomnosti Boží, volajíc: „Svatý, svatý, svatý je Pán Bůh všemohoucí.“

Izaiáš 6:2

⁵⁵ Podívejme se na ně na chvíli, čím se vyznačují. Zjišťujeme, že to jsou stvoření s šesti křídly. Měla dvě křídla, jimiž si zakrývala tváře, dvěma křídly si zakrývala své nohy a dvěma křídly létala. Přemýšlejte. Nejdříve dvě křídla, jimiž zakrývají své tváře. Zaprvé, co by to mohlo být? Zamysleme se nad tím, co znamenalo zakrývat si tváře těmi dvěma křídly. Když Bůh je tak svatý, že dokonce svatí andělé a cherubíni si musí zakrýt své tváře, když se mají postavit v Jeho přítomnosti; a co s námi, když se máme my postavit (a všichni to musíme činit) v přítomnosti Boží. On je nejvyšším Soudcem. A my všichni potřebujeme stávat v Jeho přítomnosti.

Izaiáš 6:2

⁵⁶ A svatí andělé nikdy nepoznali, co je to hřích. Oni byli stvoření jako zvláštní bytosti, a když stojí v Jeho přítomnosti, musí si zakrývat své svaté tváře, aby tam mohli stát. Jestliže andělé si musí zakrývat své svaté tváře, když tam stojí, co budeme muset učinit my, když chceme žít v přítomnosti všemohoucího Boha a když stojíme v Jeho přítomnosti? My máme také přikrytí, krev Ježíše Krista. To je pravda.

Matouš 12:32

⁵⁷ Dnes... To je uctivost. To znamená uctivost v Boží přítomnosti. Dnes máme nedostatek uctivosti. Ó, je toho tak málo, velice málo. Co vy vidíte... Lidé se vysmívají tomu, co je nazýváno křesťanstvím. Co se stane s takovým člověkem, když Bůh posílá něco na zem, a oni vidí, jak tyto věci působí přesně podle Slova, a pak o tom hovoří a tropí si z toho žerty? Víte, co o tom říká Bible? Ježíš řekl: „To je rouhání proti Duchu svatému, to nebude nikdy odpuštěno.“

„Ó,“ oni říkají, „to je z ďábla.“

Matouš 12:32

⁵⁸ Bratře, sestro, buďte opatrní, co říkáte. Hříšníku, buď opatrný na svá slova. Za toto není odpuštění. Ježíš řekl: „Říci nějaké slovo proti tomu, to nebude nikdy odpuštěno ani v tomto věku ani v budoucím.“

Matouš 12:24, 32

⁵⁹ Podívejte se, čím musel procházet, kvůli tomu, co dělal, když rozeznával a říkal jim myšlenky, které byly v jejich srdcích, a oni řekli: „To je Belzebub.“ Takto nazvali Ducha Božího, který koná dílo Boží, nečistým duchem, ďáblem. A On řekl: „Já vám odpouštím.“ Protože usmíření ještě v té době nebylo vykonáno a Ježíš ještě nezemřel, ale řekl: „Když přijde Duch svatý a říci něco proti tomu, to vám nebude nikdy odpuštěno.“ Když Duch svatý přichází, aby konal tytéž skutky, které On tehdy konal, to nebude nikdy odpuštěno.

⁶⁰ Ó, neuctiví lidé! Co můžeme očekávat kromě soudu. Tento národ se odvrátil od Boha... tento národ má mnoho Billy Grahamů a Oralů Robertsů, kteří pozvedávají hlas v této zemi; a tito velcí bojovníci kříže procházeli touto zemí kázíce evangelium. A přesto lidé každým rokem rádi jako pomnutí a hřích se dál rozmáhá.

⁶¹ To byl... Když ten velký evangelista Billy Graham, tehdy během jednoho shromáždění, když přicestoval do New Yorku, řekl, že podle jeho přesvědčení, řekl, že hřích v New Yorku vzrostl o mnoho procent od doby jeho poslední evangelizace na tom místě. Řekl, že když byl v Kalifornii v Los Angeles, řekl, že v příštích desíti nebo patnácti letech, počínaje dneškem, si bude muset každý občan opatřit pistoli nebo nějakou... aby se mohl ochránit. Oni nemohou prosadit dostatečně účinný zákon, protože hřích se takto rozmáhá. Ach, o čem to svědčí? Je to neúcta k Bibli. Oni propásli svoji příležitost, rouhali se a tropili si z toho žerty. Je to tak.

⁶² Nuže, ale teď bychom to chtěli přivést trochu blíže domů. Podívejme se na církve, co ony udělaly. Mnohé z nich v naší zemi, když narazíte na člověka s dostatečnou... který má dostatek opravdové Boží moci, aby řekl lidem o jejich hříšných cestách... Když najdeme někoho, kdo jim řekne, že musí být znovuzrozen — ne potřesením rukou nebo tím, že přijdou a učiní nějaké rozhodnutí — oni se musí znovu narodit.

Nestačí zapsat vaše jméno do knihy nebo se připojit k církvi nebo potrást si rukou nebo být pokropen nebo nějaký křest, ale být narozen z Ducha Božího, oddělen.

⁶³ Boží život musí žít v tobě a ukazovat se navenek, nejenom dnes nebo zítra, ale po zbytek tvých dnů. S radostí ve svých zkouškách a souženích jdeš kupředu, a víš, že ta cesta do Slávy je před tebou otevřena. To je ten druh evangelia.

⁶⁴ Když člověk potkává ty lidi potom, co jim kázal o těch věcech,

a vrátíte se o rok později, oni jsou v tomtéž stavu. V tomtéž, jenomže o trochu horším, a čím dál tím více a více těch zlých věcí. Čím více proti tomu kážete, tím se to zhoršuje. Čím to pak je? Je to neúcta!

2. Královská 9:30, 36

65 A pak 95 procent těchto lidí chodí do kostela, mají svá jména zapsána v knize a prohlašují, že jsou křesťany. Lidé, kteří o sobě tvrdí, že jsou křesťany a přitom kouří, pijí a hrají hazardní hry a vyprávějí špinavé vtipy. Mnozí Diakoni ve staršovstvu, s jednou, dvěma, třemi či čtyřmi manželkami. To je pravda. Jaká hanba! Ženy zpívají v pěveckém sboru s ostříhanými vlasy. Bible říká, že jsou nečestnými osobami. S líčidlem na tváři! V Bibli existuje pouze jedna žena, která si malovala tváře. Byla to Jezabel. Bůh s ní nakrmil psy. Takže můžete vidět, co si On o tom myslí.

66 A pak přicházíte a říkáte jim o tom, a další rok, když se vrátíte, oni jsou na tom hůř než předtím. Neúcta! Oni nemají žádný respekt, ani ponětí o slušnosti.

67 Dovolte mi něco říci, ženy, mladé ženy a také vy, starší. Vy vycházíte v takových šatech, v tom krátkém přiléhavém oblečení nebo v šortkách...

68 Říkáte: „Neměl bys takto mluvit, bratře Branhame.“

69 Ale ano. Je to má povinnost. To je... to je kazatelna. Před nedávnem mi zavolal jeden člověk, jeden z největších letničních evangelistů této země. A on řekl: „Nech ty lidi na pokoji.“

Řekl jsem: „Kdo jsi, že mi říkáš, abych je nechal na pokoji?“

On řekl: „Mám tě rád“ a pokračoval, „tvá služba je modlit se za nemocné.“

Řekl jsem: „To je kázání evangelia, bratře.“

A on řekl: „Pohleď, bratře Branhame.“ Řekl: „Vždyť tito lidé věří, že jsi prorok.“

Řekl jsem: „Toto jsem nikdy neřekl, je to tak?“

Ale on řekl: „Oni věří, že jím jsi. Proč raději ty ženy neučíš, jak obdržet Ducha svatého, jak obdržet dary a něco dělat, místo toho, abys je stále sekýroval ohledně jejich oblékání a toho, co dělají. Proč je neučíš o takových věcech, abys jim pomohl?“

Řekl jsem: „Jak je mohu učit algebru, když se ještě nenaučily ani

abecedu?“ Víte, co je abeceda? Vždycky věř Kristu¹. Je to tak.

⁷⁰ Nuže, jak to můžete udělat? Jak to můžete dělat? Vypadá to, jako kdyby se nacházely pod nějakým nátlakem, něco jim brání, aby jednaly správně. To z toho činí moderní Sodomu. Je to ta hodina, ve které se nacházíme, právě ta hrozná věc, která se šíří v současné době v této zemi.

A on řekl: „Dobrá, pohled.“

⁷¹ Řekl jsem: „Ne, já nemám žádné programy ke sponzorování. Nemám také žádnou církev, která by mě mohla vyhodit. Ne, pane.“

Řekl jsem... On řekl: „Ale to je povinnost pastora, aby to dělal.“

Řekl jsem: „Ale oni to nedělají. A proto je potřeba někoho, nějaký hlas, který by se proti tomu pozvedl, protože to je špatné. Opravdu to je špatné.“ Úcta, respekt.

⁷² Jiná mladá žena mi jednou řekla, ona řekla: „Pane Branhame, oni nešíjí žádné jiné šaty než tyto.“

Řekl jsem: „Oni stále prodávají látky, a také šicí stroje.“ To je pravda.

⁷³ Dovolte, paní, že vám něco řeknu. „Můžeš být právě tak čistá a ctnostná, jak jen dovedeš. Můžeš být úplně počestná vůči svému manželovi nebo chlapci, ale jednoho dne, tam před tím soudním trůnem, se budeš muset zodpovídat ze spáchání cizoložství.“

Matouš 5:28

„A co když nejsem vinna?“

Ty jsi vinna! Ježíš řekl: „Kdokoli by se chtivě podíval na ženu, již s ní zcizoložil ve svém srdci.“

⁷⁴ A když se na tebe nějaký hříšník takto podívá a povstanou v jeho hlavě takové myšlenky, bude se za to muset v soudném dnu zodpovídat. A kdo tomu zavedl příčinu? Ty ses mu takto předváděla, vykrucovala ses před ním v určitém druhu šatů, a tak dále. To je pravda. Je to hanba. Budete se muset z toho zodpovídat, paní.

⁷⁵ A vy, muži, kteří sami sebe nazýváte křesťany, kteří máte spravovat svůj dům a přitom dovolujete vašim ženám, aby toto dělaly, činite pokání, neboť celé vaše domy zhynou. Možná, že mě po něčem takovém už nebudete mít rádi, ale přesto vám říkám pravdu, protože když... mé ruce budou čisté od krve, když stanu před soudním trůnem.

---

¹ Angl. slovní hříčka: “Always Believe Christ.”

Je to jedna věc, od které jsem svobodný.

76 Poslyšte, bratři. Znamení je provázeno hlasem, však vy o tom víte, a tak vám radím, poslouchajte ho. Ne ten můj, ale to je řečeno v Bibli. To je pravda. Ó, já vím, že to zní staromódně, ale právě to říká Bible. A my se tomu musíme přizpůsobit.

77 Andělé si musí zakrývat své tváře, když stojí v přítomnosti Boží. A ženy, Bible přece dokonce říká, že je neslušná neboli hanebná věc pro ženu, když se modlí s ostříhanými vlasy, ona nemá právo se takto modlit. A vy ji dáváte do pěveckého sboru, dokonce z ní uděláte kazatelku. To je pravda.

78 Víím, že se vám z toho dělá trochu špatně, ale... víte, moje matka mi obvykle říkávala ohledně užívání ricinového oleje: „Pokud ti z toho nebude zle, tak ti to vůbec nepomůže!“ Tak je tomu i s evangeliem. Musí vás to přimět k tomu, abyste o tom přemýšleli. To je pravda. Muži a ženy, obojí jsou vinní, obě strany — šest na jedné straně a půl tuctu na druhé. To je úplná pravda.

79 A co s námi? Neúcta. Nedbáme na to, co říká Slovo. „Dobrá, to je v pořádku.“ Ty se domníváš, že to je v pořádku. Zatímco Bible říká, že jsi na omylu. A domnívat se, to znamená nárokovat si něco bez oprávnění. Nemáte Boží autoritu, abyste to dělali. Tyto semináře a školy, a tak dále, vydávají takové věci, ó, jaká hanba. To staví mladé muže, mladé kazatele, na nesprávnou cestu — vštěpuje se jim nějaký druh lidmi vytvořené teologie místo Božího slova.

Není divu, že oni nemohou věřit skutečnému, pravdivému poselství. Není divu, že nemohou mít tyto věci ve sboru. Není se čemu divit, že oni Jej musí v posledních dnech vykázat ven. Nemají žádnou úctu v Jeho přítomnosti. Jeho přítomnost může sestoupit — oni se smějí a dělají bubliny ze žvýkaček, vyrušují a jsou neukáznění, jak nevím co. Prostě v Jeho přítomnosti již není ani špetka úcty.

Lukáš 22:64

80 Nuže. Tak tedy, není vůbec žádná úcta vůči Bohu ani k jeho lidu. Proč? Proč to dělají? Poslouchajte pozorně. Proč to dělají? Oni si nejsou vědomi Jeho přítomnosti. Nepochází jim, že je to Bůh. Myslíte si, že ta žena mohla skutečně... nebo spíše ten voják by Jej udeřil do tváře, ovinul hadr kolem jeho obličeje a udeřil Jej do hlavy a řekl: „No, jestli jsi prorok, řekni nám, kdo se tě dotknul?“ Kdyby tento člověk věděl, že udeřil Boha, myslíte, že by to udělal?

Myslíte, že ten opilý voják, který Mu vytrhl hrst vousů z jeho tváře,

a plivl Mu do obličej, sliny a plivance do Jeho obličej, kdyby věděl, že to je Syn Boží...? On si to neuvědomoval.

Žalm 16:8

81 A dnes to, co lidé nazývají bandou fanatiků, oni si neuvědomují, že to je Duch svatý působící v těchto lidech. A prochází jim to beztretně; neuvědomují si to, nejsou si vědomi Jeho přítomnosti. Víte, jedno staré přísloví říká. Někdo řekl: „Jdu do shromáždění, abych se tam zasmál, jdu do shromáždění, abych tam našel nějakou chybu.“

Říká se, že blázni chodí v okovaných botách tam, kde se andělé bojí chodit po špičkách. Nejsou si vědomi Boha, to je ten důvod. Proč nejste raději jako David? David řekl: „Stavím Jej vždycky před svůj obličej...“ A proto mohl říci: „Nepohnu se,“ protože Bůh byl vždy před ním. Ano, pánové.

2. Mojžíšova 3:5; Izaiáš 6:2

82 Nyní, zadruhé, oni zakrývali své nohy. Co to znamenalo: „...oni zakrývali své nohy?“ Pokoru. Zakrýváním jejich tváří je úcta v Boží přítomnosti; zakrývání jejich nohou byla pokora v Jeho přítomnosti. Podobně jako Mojžíš v Jeho přítomnosti, když si zul boty, odhalil své nohy.

Marek 1:7; Lukáš 3:16; Jan 1:27; Skutky 9:3

83 Když se Pavel setkal s Ježíšem, s tím ohnivým sloupem, podlomil se v kolenou a padl k zemi. Tam, kde předtím byly jeho nohy, nacházela se jeho tvář. Pokora. Jan Křtitel, ten velký prorok, první, jež byl v této zemi po čtyřech stech letech. Avšak co on řekl: „Nejsem hoden dotknout se jeho nohou, nebo spíše rozvázat řemínky na jeho sandálech.“ Vidíte? Ten větší nad... zakrytí jeho nohou znamenalo pokoru.

84 Pohledte na toho služebníka, nuže, před Bohem: jeho tvář zakrytá v úctě, jeho nohy zakryté v pokoře. Ano, on si moc dobře uvědomoval... buďte si hluboce vědomi své nicotnosti. Každý z nás usiluje o to, aby byl někým velkým. „Já jsem doktor ten a ten, z velké té a té, tak a tak.“ Vy nejste ničím. To je pravda. Je to pouze... vy nejste nic.

Matouš 23:12; Lukáš 14:11; Lukáš 18:14

85 Jestli se chcete dozvědět, jak velkými jste, ponořte prst do vodní nádrže, vytáhněte ho, a pak hledejte díru, kam jste prst strčili. Rozumíte? Není tam nic. Nejde o to, kým jsme. Bůh si bez nás poradí, ale my si bez Něj neporadíme. Kým jste? Buďte si vědomi, jak jste nicotní. Cesta nahoru je cestou dolů. Ten, kdo se ponižuje, bude povýšen, ten, kdo se povyšuje, bude ponižen.

⁸⁶ Nedávno jsem byl pozván do Chicaga skupinou svatých, abych k nim promluvil. Byl tam nějaký významný letniční kazatel s nejméně čtyřmi vědeckými tituly, a tak dále. A on nechtěl, abych tam se svým nuzným kázáním vystoupil před tím významným shromážděním, které měli mít. A tak oni přiměli jednoho člověka z významné biblické školy, aby tam přišel. Z velké biblické školy z Chicaga, aby pronesl řeč. A ten člověk řekl... Nuže, co on udělal. Přišel a zesměšňoval ty lidi ve všem, co mu jen přišlo na mysl — jak se mýlí, když věří, že je nějaký Duch svatý a všechny tohoto druhu hlouposti — a to před letničními lidmi.

⁸⁷ Vystoupil tam s vypnutou hrudí, s postaveným límcem, ve smokingu, rozložil slavnostně všechny své poznámky na pódiu. Měl to všechno tak mistrovsky připraveno, a dokázal tak vysvětlit Bibli, že dokonce Bůh o takových věcech neměl vůbec ponětí. A první věc, vy to víte... on... víte, na ty lidi to vůbec nezabralo. On takto pokračoval ve svém projevu a oni jen seděli a dívali se jeden na druhého. A těmto lidem to prostě nedocházelo, oni byli letniční.

⁸⁸ A po nějaké době, když viděl, že prohrál, sebral si svých pět švestek, strčil je pod paží a odešel z pódia se svěšenou hlavou. A jeden starý svatý, co seděl u stěny, řekl: „Kdyby býval šel nahoru tak, jak jde dolů, pak by šel dolů tak, jak šel nahoru.“ A tak ty věci opravdu vypadají.

Pokořte se! Uvědomte si, jak malými, obyčejnými lidmi jste. Nejde o to, co víte, ale o to, co nevíte. Pokořte se před Bohem.

Izaiáš 6:2

⁸⁹ Nuže, zatřetí sledujeme, že on mohl létat pomocí toho třetího páru křídel. Nyní tedy sledujte. Zaprvé, v přítomnosti Boží byl uctivý zakrytím své tváře. Zadruhé, byl pokorný před Bohem zakrytím svých nohou. A se svým dalším párem křídel mohl létat, a to jej uvádělo do akce. Ó, aj! Co činil Bůh? Chtěl svému prorokovi ukázat, jak mají být připraveni jeho služebníci. Bůh chtěl tímto ukázat: „Toto jsou moji služebníci. To jsou ti moji. Pohleď, jak jsou připraveni: uctiví, pokorní a v akci.“ Takoví jsou Boží služebníci. Ó, aj! Takovými bychom měli být: uctiví k Božím slovu, pokorní a v Božím díle.

Jan 4:25-29

⁹⁰ Podobně jako ta žena, když byla přizvána k dílu, když řekla: „Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala.“ Jeho znamení ji natolik ovlivnilo, že *poznala*, že byl Mesiášem. Ona řekla: „Pane, my víme, že když Mesiáš přijde (tedy, ty musíš být prorok), my víme, že když Mesiáš přijde, On všechny tyto věci oznámí.“

Vidíte?

Ona očekávala, že On řekne: „Dobře, Mesiáš přijde velice brzy, já jsem pouze Jeho předchůdce.“

Ale On řekl: „To jsem já.“

Jan 4:7, 10, 12, 15, 29

⁹¹ To ji okamžitě uvedlo do akce. Ona se pustila do práce. Nebylo možné ji zastavit. Je to jako když v domě vypukne požár (jak jsem o tom mluvil onehdy večer) za velikého větru. Nemohli byste ji zastavit. Běžela do města.

„Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl věci, jež jsem udělala. Není to snad Mesiáš?“ Ona byla v akci. Co učinila? Ona přišla a nejdříve se pokořila.

„Dej mi napít.“

Řekla: „Jistě, naši otcové pili z této studny,“ a tak dále, a...

A On řekl: „Dobrá, dám ti vodu, aby ses napila. Nebudeš sem muset chodit...“

Ona řekla: „Pane, pane, dej mi tu vodu,“ vidíte. Ona byla v té věci pokorná. A pak, když se pokořila, pak jí Ježíš ukázal znamení Mesiáše, a to ji povzbudilo k akci. Ona pak byla připravena jít. Byla hotová to říci každému, koho potkala, vidíte.

Jan 4:29

⁹² Popravdě řečeno, podle tradic této východní země by muž nikdy nenaslouchal takovéto ženě. Slova ženy, jakou byla ona, nemají mezi těmi lidmi žádnou vážnost. Určitě ne. Nemá co říci. Ale pokuste se ji zastavit! Ona byla v akci. Musela někomu říci: „Pojďte a podívejte se sami. Ten člověk mi řekl, co jsem dělala. Není to ten, kterého čekáme? Není to to, co Písmo říká, že bude dělat Mesiáš, až přijde?“ Ona byla v akci, protože se pokořila a Bůh mohl do ní vejít.

⁹³ Když Petr dal na Jeho slovo, poté, co celou noc lovil, (jelikož byl rybářem), a pak se vrátil sklíčený. Ani ryba. Každý dobrý rybář ví, co to je, když nenarazí na ryby. První věc, kterou udělal, opláchnul síť, rozložil je na břehu a nechal je sušit.

Lukáš 5:4-6, 10

⁹⁴ A tam přichází Ježíš a prosí ho, aby mu půjčil svoji lodku. On kázal. Pak řekl: „Šimone, vypluj na hlubinu a spusť síť k rybolovu. Vrať se přesně tam na to místo, kde jsi lovil celou noc. Vrať se tam, kde ses dřel hodinu po hodině a spusť síť k velkému úlovku, k velkému

zátahu.“

Teď pohledte. On řekl: „Pane, namáhali jsme se celou noc a nic jsme neulovili. Ale na tvé Slovo, Pane, spustím síť.“ Na tvé Slovo, to je ono. Vezměte Boha za jeho Slovo. A když spustil síť, nabral do ní takovou spoustu ryb, že se začala trhat.

To jej uvedlo do akce. Ano, pánové. Ježíšův vliv jej podnítil k akci, že odhodil síť. A Ježíš řekl: „Neboj se, od teďka budeš lovit lidi.“

Jan 9:11, 18, 22, 24, 25, 30

⁹⁵ Ten slepý muž, jenž byl uzdraven, on sedával u brány nebo spíše na ulici, a farizeové řekli, že kdokoliv bude vyznávat nebo mít co do činění s Ježíšem, bude vyloučen z chrámu. Pak poslali pro jeho otce a matku. Rodiče řekli: „Ptejte se jeho, má na to léta.“

On řekl: „Člověk jménem Ježíš mě uzdravil.“

Farizeové řekli: „Tento člověk je hříšník. On nepatří do našich skupin. Nevíme, odkud přišel. Vzdej chválu Bohu.“

On řekl: „Jestli je nebo není hříšník, to nevím.“ A dále řekl: „Vím však jedno — že jsem byl slepý a nyní vidím.“ A řekl: „Je to zvláštní, že vy jste pokládáni za duchovní vůdce této hodiny — a tento člověk mi otevřel oči — a vy přesto nevíte, odkud pochází.“

Co udělal? Dal se do díla. To je pravda. A to jej povzbudilo do akce, protože on rozšiřoval Jeho slávu široko daleko, po celé zemi.

Lukáš 24:49

⁹⁶ Ti lidé ve dni Letnic, když jim Ježíš řekl, aby čekali tam nahore, a tam bude... sestoupí dolů... A když na ně Duch svatý ve dni Letnic sestoupil, když byli ovlivněni projeveným Božím slovem... Teď si zapamatujte, Ježíš řekl: „Čekejte v Jeruzalémě, dokud nebudete oděni mocí z výsosti.“

Skutky 2:2, 13

⁹⁷ Oni čekali ne osm dnů, ne devět dnů. Čekali deset dnů, dokud se to zaslíbení neprojeví, a Duch svatý sestoupil a rozdělil se do ohnivých jazyků, které se usadily na každém z nich. A zatímco oni byli ovlivněni Duchem svatým, dali se do akce, potáceli se jako opilí, vykřikovali, mluvili v jazycích. Oni vyšli rovnou do ulic.

Oni řekli: „Tito lidé jsou plní nového vína.“

Skutky 2:14

⁹⁸ Petr povstal a řekl: „To je to, co bylo řečeno prorokem Joelem: „A stane se v posledních dnech...““

Co to způsobilo? To jej uvedlo do akce. To uvede i tebe do akce. Pokud to ještě nemáš, to tě uvede do akce, když uvidíš vyplnění Božího slova. To, čeho jsme byli svědky v těchto posledních dnech, to by nás mělo podnítit k akci. Tak to musí být, pokud to jenom učiníme s úctou a pokorou.

Lukáš 17:28; Skutky 9:3; Židům 13:8

99 Ten ohnivý sloup před Pavlem jej podnítil k akci. A dnes, když vidíme tentýž ohnivý sloup — skrze vědu, skrze výsledky, tím, co bylo zaslíbeno, že Slovo se v těch posledních dnech přesně vyplní — to by nás mělo podnítit k akci. To je znamení, které nám bylo dáno. „Tak jak bylo za dnů Sodomy, (právě před spálením Sodomy), tak bude při příchodu Syna člověka.“ On bude opět projeven, tentýž včera, dnes i navěky.

100 To musí uvést každého člena Ježíšova těla k akci, k přivedení všeho, co jen můžete, protože to je poslední hodina. To je to poslední volání. Poslední volání. Slovo za slovem je vyplňováno. To by nás určitě mělo vést k akci.

2. Paralipomenon 26:16

101 My jsme podobně jako ten prorok přihlíželi výsledku, jak denominace, které se samy povýšily a ztratily svou pozici v Kristu, ztratily svou naději ve Slově přijetím vyznání víry. A viděli jsme, co je potkalo, když to učinily. Duchovně zemřely. Viděli jsme, co potkalo luterány, když odmítli Wesleyovo volání. Viděli jsme, co potkalo metodisty, když odmítli letniční výzvu. Ale co teď s námi letničními. Rozumíte? Viděli jsme samopovýšení se lidí, takových, jakým byl Uziáš, muž, jež se pokusil zaujmout místo pomazaného úřadu...

Skutky 1:26

102 Úřad muže v církvi je pomazaný. Ne ustanoven; on je pomazán. Církev, pastor, evangelista, prorok, apoštol musí být pomazaným úřadem Božím, nikoliv zvoleným lidmi. Lidé jednou zkoušeli tento úřad vybrat. A oni kvůli tomu metali losy... Matěj nikdy nic nedokázal, protože Bůh vyvolil Pavla. A on něco vykonal, protože byl pomazán...

103 Viděli jsme všechny vysoké představitele církve... „Toto je svatý biskup ten a ten, je to muž s takovým a takovým postavením, je to takový a takový člověk.“ Ale to nikdy k ničemu nevedlo. Avšak když přichází Bůh a přebírá vedení, tehdy můžeme vidět, jak pomazání Ducha svatého potvrzuje Slovo Boží.

104 Nuže, jaký výsledek toho vidění u proroka — co to učinilo s člověkem, který se narodil jako prorok? Zapamatujte si, on napsal

celou Bibli. V Izaiáši máme šedesát šest kapitol a Bible má šedesát šest knih. Ta kniha začíná 1. Mojžíšovou. Uprostřed přichází Nový zákon, Jan Křtitel, a končí to Miléniem. Velký prorok. Jeden z největších proroků, jakého jsme kdy měli, to byl právě Izaiáš, a on se takovým narodil.

Izaiáš 6:5

105 Ale, když stál v přítomnosti Boží, co začal ten prorok dělat? Prorok řekl: „Běda mi, neboť jsem člověk nečistých rtů!“ Vstoupil do přítomnosti Boží a spatřil opravdovou pomazanou nádobu Boží, a to způsobilo, že ten prorok vyznal, že je hříšníkem. To musí s námi učinit totéž. To musí... ta pomazaná přítomnost Boží.

Izaiáš 6:3; Izaiáš 6:5

106 Když uviděl, jak oni volali, až se sloupy v chrámu zatřáslly; a ti andělé chodili tam a zpět dokazujíc, že stáli před Bohem, že oni jsou pomazanými služebníky Božími, a pak on zvolal, že je hříšníkem. A co se pak stalo, když on byl připraven, (poslouchejte na závěr), on byl hotov vyznat, že byl hříšníkem: „Běda mi, neboť jsem člověk nečistých rtů a bydlím mezi lidmi nečistých rtů. Běda mi!“ — Potom ten anděl vzal kleště, vzal do nich uhel z oltáře, držel to ve svých rukou, přistoupil a očistil ho tím. Po jeho vyznání následovalo očistění.

107 Tak tedy, jestliže prorok — povoláný, potvrzený Bohem prorok v přítomnosti Boží spatřil svoji vlastní nicotnost — byl připraven k doznání, že byl hříšníkem, co by to mělo učinit s tebou a se mnou? Avšak vidíte, co my děláme? Pokyvujeme hlavou, odcházíme a smějeme se tomu. Hle, v jakém bodě se nacházíme. Čas očistění.

Izaiáš 6:6

108 Hledte, Izaiáš... chtěl bych, abyste si všimli ještě jedné věci. Bůh nepoužil knih ani teologických termínů, aby očistil svého služebníka; On k tomu použil oheň. Nikdy nepoužil vyznání víry, aby očistil svého služebníka; On použil oheň z oltáře. A jestliže Bůh kdykoliv dnes očisťuje nějakého člověka, musí to být učiněno ohněm Ducha svatého, který očisťuje člověka — ne četbou nějaké knihy nebo konáním toho či onoho, nebo nějaké knihy napsané tím-a-tím.

109 Jistý veliký kazatel zde z Kalifornie jednoho dne prohlásil, že napsal knihu roku. Nesouhlasím s ním. Knihou roku je Bible a vždycky jí byla. Knihou roku je vždy Boží kniha. Bůh používal oheň, aby očistil své služebníky.

Izaiáš 6:8

110 A co následovalo potom, když on pokorně vyznal, že byl na omylu? Přišlo očistění. Po očistění následovalo pověření. Rozumíte?

V tom to vězí. Někteří se pokoušejí obdržet pověření předtím, než jsou očištěni. Vidíte? Říkáme: „Dobrá, já následuji toto.“ My máme následovat Boha. A pak andělé činili jednu věc: žili v přítomnosti Boží – pokorní, uctiví a v akci před Bohem. Potom následovalo pověření, po vyznání a očištění. A pak očištěný Izaiáš zvolal: „Zde jsem, pošli mne.“

111 Ó, bratře, sestro, jestli kdy nastal takový čas, aby Izaiášové přišli do Božího domu pro očištění, jestli kdykoliv nastal takový čas, kdy člen sboru by měl opravdu přijít a vyznat své hříchy, jestli kdykoliv nastal čas pro odpadlíka...

112 Jen zvažte, té noci, co shořela Sodoma, kolik lidí vyšlo následkem onoho andělského poselství? Chcete vědět, kolik lidí nemělo zájem naslouchat tomu hlasu? A téže noci oni zahynuli a nezbyla po nich ani stopa, a očekával je pouze pekelný trest.

Matouš 24:37; Lukáš 17:26

113 Jak to bylo za dnů Noe, kolik lidí se mu smálo a tropilo si z něj žerty? Oni tam přicházeli, jen aby si ho vyslechli, a říkali: „Pojďme tam nahoru a poslechněme si toho starého, ztřeštěného žvanila, zažijeme alespoň nějakou legraci.“ Přicházeli, odcházeli, a dokonce ani neposlouchali, co on kázal, a tak dále. A oni zahynuli v soudech, které kázal.

114 Amos, jeden z těch malých kazatelů, jinak neznámý, pomazaný prorok, přišel a porozhlédl se v té době po Samaří. Jeho plešatá hlava se leskla, jeho šedivý plnovous... Když tam vystoupil a pohlédl dolů, a když spatřil to město, jeho svaté oči se přimhouřily. On nejednal jako turisté, kteří přicházeli ze všech končin světa. Poněvadž ti kněží, všichni do jednoho, zhřešili. A falešní proroci jim říkali, že je vše v pořádku. Když tam přišel, nenašel ani jednoho, kdo by s ním spolupracoval v jeho probuzení. Přicházel a neměl se čeho chytit, ale prostě zvolal: „Právě ten Bůh, o němž říkáte, že mu sloužíte, vás zničí.“

Izaiáš 6:8

115 A já říkám: „Tak praví Pán: Ten Bůh, o němž Amerika prohlašuje, že mu slouží, Ten ji zničí.“ Naložte s tím, jak chcete. Ale to co potřebujeme: „Jdi, Izaiáši, k oltáři.“

A Bůh řekl: „Koho pošlu, kdo nám půjde?“

Izaiáš řekl: „Zde jsem, pošli mne.“

Myslím teď na tuto píseň:

Když proroka dotknul se řeřavý uhel,

*a očistil jej, jak jen možné je.
Když hlas Boží řekl: „Kdo nám půjde?“
Pak odpověděl: „Mistře, zde jsem, pošli mne.“*

116 Nejdříve se musel sám pokořit a být očištěn, aby byl připraven, podobně jak to viděl na příkladu připraveného služebníka. Podívejte se na Uziáše, jak byl připraven. Ale on selhal. Nedávejte tomu vlastní... Vy možná řeknete: „Já vím, že doktor ten a ten, je to dobrý člověk. Znáám bratra toho a toho...“ Oni mohou takovými být, ale nehleďte na to. Pohleďte sem, vidíte? Tady je cesta... Bůh měl cestu přípravy.

Skutky 2:38

117 Jak on to učinil? Ve dni Letnic jim Petr řekl, co mají dělat. Napsal jim předpis, a ten zůstal po celou dobu stejný. Nesmíte s ním manipulovat. Jinak tím můžete usmrtit pacienta. Oni řekli: „Co máme dělat, abychom byli spaseni?“

On řekl: „Pokání čiňte, každý z vás. Nechte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů, a přijmete dar Ducha svatého. Protože toto zaslíbení je pro vás a vaše děti, a pro všechny, kteří jsou daleko, kolik jich povolá Pán náš Bůh.“

118 To je právě dnes večer zde. Pokud Bůh stále volá, to je ten stejný předpis. Vy můžete stále ještě obdržet toho stejného Ducha svatého, kterého oni tehdy přijali, jenom... tu stejnou věc můžete obdržet dnes večer. Musíte se toho pouze držet do konce. To je vše, co musíte udělat. Ano. Pak můžete říci:

*Když proroka dotknul se řeřavý uhel,
a očistil jej, jak jen možné je.
Když hlas Boží řekl: „Kdo nám půjde?“
Pak odpověděl: „Mistře, zde jsem, pošli mne.“*

(Zpívejme společně.)

*Mluv, Pane můj, mluv, Pane můj,
mluv a rychle odpovím Ti.
Mluv, Pane můj, mluv, Pane můj,
mluv a povím: „Pane, pošli mne.“*

(Poslouchejte zde, bratři.)

*Milióny hynou v hanbě hříchu,
poslyš jejich bol a hořký pláč.
Pospěš, bratře, pospěš ku pomoci!
Rychle řekni: „Pane, zde mne máš.“
Mluv, Pane můj, mluv, Pane můj,
mluv a rychle odpovím Ti.
Mluv, Pane můj, mluv, Pane můj,
mluv a povím: „Pane, pošli mne.“*

(Skloňme naše hlavy.)

*A očistil jej, jak jen možné je.
Když hlas Boží řekl: „Kdo nám půjde?“
Pak odpověděl: „Mistře, zde jsem, pošli mne.“*

(Chcete být pokorní a očištění?)

*Mluv, Pane můj, mluv, Pane můj,
mluv a rychle odpovím Ti.
Mluv, Pane můj, mluv, Pane můj,
mluv a povím: „Pane, pošli mne.“*

119 Zatímco hudebníci ještě dále hrají, je zde dnes večer nějaký Izaiáš nebo možná sto, kteří chtějí přijít sem — kteří chtějí očištění Boží ve svém životě? Ti z vás, kteří neznáte Krista jako svého Spasitele, jste teď pozváni k oltáři, pokud On promlouvá k vašemu srdci. Nemám rád nějaké velké přemlouvání. Myslím si, že Duch svatý sám přesvědčuje. Ale pokud jsi zde a jsi bez Krista... Nuže, zapamatuj si, že se budeš ve dni soudu zodpovídat za to, co jsi s tím dnes večer učinil.

Tak tedy, jestliže chceš přijít, jsem zde, abych se s tebou modlil. Jménem Kristovým ti nabízím příležitost, abys přišel a hledal Boha, pokud budeš mít to štěstí Jej najít. Mladí lidé, staří lidé i středního věku, členové církve, kýmkoliv jste! Jestliže Boží oheň skrze Ducha svatého vás ještě neočistil ve vašich srdcích natolik, že budete věřit každému slovu v této Bibli a Kristus bude živým svědkem ve vašich srdcích, že On vás vzkřísil, pak vás zvu k tomuto oltáři. Pojď sem a já se budu za tebe modlit.

A jestli každý z vás věří, na základě svého vlastního jednání, že je

spasen, nenachází se tu přesto nějaký odpadlík, který by chtěl přijít? Já tě prosím, jako Kristův služebník, jestli bys nechtěl sem přijít a dovolit, abychom se s tebou modlili. Neříkám, že On tě přijme zpět, (ale věřím, že On to může učinit), nepřijdeš to ještě jednou zkusit? Jestli On k tobě promlouvá, pojd'. Ti z vás, kteří nemají křest Duchem svatým: předpokládám, že zde takový nikdo není, a že zde není žádný odpadlík. A proto tedy, všichni musí být promodlení, křesťané, a to promodlení.

A pokud jsi promodlen, a neobdržel jsi ještě křest a chtěl bys, aby ti jej Bůh daroval, je to tvá příležitost. Našel se jeden člověk, který to nemá. Ať je požehnáno jeho pokorné srdce. Doufám, že je to další Izaiáš.

¹²⁰ Prosím, zvedněte teď na chvíli hlavy. Pouze jeden člověk, který je tady u oltáře, jeden, o kterém doufám, že je Izaiášem. Nuže, On je zde. Věříte, že On je zde? Teď vám ale chci říci, co jste udělali. Udělali jste tu nejhorší věc, které jste se kdy mohli v celém vašem životě dopustit. Mělo by tu být přinejmenším dvě stě nebo tři sta lidí, zde u tohoto oltáře. Dovolte mi, abych vám ukázal ve jménu Páně, že mám pravdu v tom, co říkám.

¹²¹ Podívejte se. Někteří z vás zde se modlí, zde... Právě tady sedí jistá paní v bílém svrchníku, v bílém paletu a dívá se přímo na mě. Nemohu... ona je křesťankou, ale modlí se za svoji nemoc. Má artritidu. Věříš, že Bůh tě může uzdravit a vyléčit? A pak to můžeš mít.

Další člověk, sedící vedle tebe, má nějaké ušní potíže. Věříš, pane, že Bůh může uzdravit tvé ušní potíže a způsobit, že budeš v pořádku? Ano. A tak zvedni ruku, pokud tomu věříš.

¹²² Nuže, zůstaňte teď ještě na chvíli soustředění. Ten muž hned vedle něj má nemocné srdce. Věříš, pane, že Bůh tě může uzdravit z těch srdečních potíží? Já tě neznám. Jsi mi cizí. Je to pravda? Jsi tu přespolní. Dobrá, poslouvej. Jestliže mi Bůh řekne, kdo jsi, pomůže ti to? Slyšíš mě dobře? Jmenuješ se pan Blackwood. Věříš, že On mi může říci, odkud jsi? Jsi z Riverbanku z Kalifornie. Pokud je to pravda, postav se. Nikdy v životě jsem jej neviděl. Je to tak. Bůh ti požehnej, pane. Tvá víra tě uzdravila.

Ta paní, sedící hned vedle tebe, ona trpí na nervy. Chceš být uzdravena ze své nervozity? Jestli ano, pak zvedni ruku. Pane, vlož na ni prosím ruku, aby mohla být uzdravena.

Ta paní sedící vedle tebe má cukrovku — ta v té červené sukni. Ona si také přeje, abych se za ni pomodlil. Vidíte, ona také chce, abych se za

ni pomodlil. Mějte víru.

¹²³ Tam vzadu sedí nějaká paní. Ona se připravuje na operaci, ó, kdyby jenom mohla... ó, Bože. Má sníženou dělohu. Jmenuje se slečna Maxwelllová. Věř, postav se, přijmi své uzdravení, slečno Maxwelllová. Ty nemáš modlitební lístek, že? Nemáš modlitební lístek? V pořádku, žádný nepotřebuješ. Zvedni ruku, pokud je to pravda. Já tě neznám. Jestliže to je pravda, zamávej rukou. Pokud jsme si cizí, zamávej rukou, asi takto. Ceho se dotkla? Ona se nedotkla mě.

¹²⁴ Pane Stewarte, chtěl bys být také uzdraven z nervozity; a věříš, že tě Bůh uzdraví? Já tě neznám, ale ty se jmenuješ tak, jak jsem to řekl. Trpíš nervozitou. Můžeš se sotva udržet pohromadě. Postav se a přijmi své uzdravení ve jménu Ježíše Krista.

¹²⁵ Tady vzadu za tebou sedí nějaká žena. Ona je také nervózní. Má něco špatného se svaly ve svém těle. Mine ji to, pokud... paní Newellová, postav se, jestli je to tvé příjmení, pokud jsi to ty. Věříš?

Tady je nějaká paní, která sedí přímo zde. Ona má srdeční potíže a vysoký krevní tlak. Věříš, sestro, že je to pravda? Postav se, pokud je to pravda. Ta paní sedící tam vedle tebe, ona má nějaké bolesti ve své hrudi. Jestli to je pravda, vstaň. Řekni té paní vedle ní, že má nějaký výrůstek na tváři, podobný nádoru. Pokud si přeje být uzdravena, řekni ji, aby se postavila a přijala to.

¹²⁶ Nuže, nyní zde u oltáře máme skupinu, která tu měla být, hledající Ducha svatého. To je: Tak praví Pán. Víte, co tím míním? Ještě jednou zopakuj výzvu. To je potvrzení toho, že vám mluvím pravdu. Bůh zde promlouvá k lidem, ale vy jste trochu pochybovali. Budete natolik upřímní, abyste zvedli ruku a řekli: „Ano, bratře Branhame, já jsem byl vždycky tak trochu kolísavý. Chci více Boha. Já vím, že existuje něco, co mi chybí, abych mohl být vyznavačem křtu Duchem svatým.“

Zvedněte ruce, chcete to učinit? Budte prostě vůči sobě čestní. Duch svatý se nikdy nemýlí. Proč tedy nechcete přijít sem a vyřešit to vaše pochybování? Pojdte. Já ti rychle dám...

*Mluv, Pane můj, mluv, Pane můj,
mluv a rychle odpovím Ti;...*

Přátelé, pohledte, neřekl jsem vám nic zlého. Je to volání Ducha svatého. Jsou jich zde stovky. Pokud věříte, že jsem prorok... Nuže,

zapamatujte si, říkám vám to ve jménu Páně, byli jste podvedeni. Přijďte.

*Když proroka dotknul se řeřavý uhel,
a očistil jej, jak jen možné je.
Když hlas Boží řekl: „Kdo nám půjde?“
Pak odpověděl: „Mistře, zde jsem, pošli mne.“*

Nechcete učinit totéž? Pak se postavte a zvedněte ruce.

*Mluv, Pane můj, mluv, Pane můj,
mluv a rychle odpovím Ti.
Mluv, Pane můj...*

Co On koná? A proto Mu odpověz, pokud mluví. Pokud v tobě zůstává jen drobet pochybnosti a nejsi si jist, nenech si to ujít.

*„Pane, pošli mne.“
Ó, mluv, můj Pane,*

(On promlouvá, jenom přijď)

*... Pane,
mluv a rychle odpovím...*

Nuže, přátelé, já nemám sklon k fanatismu, nemám sklon k tomu, abych lidi obelhával. Cítím vedení, když říkám to, co říkám.

*... můj Pane,
mluv a rychle odpovím Ti;...*

Vy říkáte: „A co o tom řeknou lidé?“ Ale co na toto téma řekne Bůh?

*Pane, pošli mne.
Mluv, můj Pane
mluv a rychle odpovím Ti;
Mluv, Pane můj, mluv, Pane můj,
mluv a povím: „Pane, pošli mne.“
Milióny hynou v hanbě hříchu,*

*poslyš jejich bol a hořký pláč.
Pospěš, bratře, pospěš ku pomoci!
Rychle řekni: „Pane, zde mne máš.“
Ó, mluv můj...*

¹²⁷ Nuže, každá osoba nacházející se zde, chceme být připraveni na zítřejší velkou bohoslužbu s uzdravováním. A chci, aby každý z kazatelů přišel sem, k těmto lidem hledajícím Ducha svatého. A nezastavte se v průběhu pěti minut. Stůjte tam, dokud... Jak dlouho? Až sestoupí Duch svatý.

*...mluv, můj Pane,
ó, mluv a já...*

Nuže, a teď obecnstvo, vložte ruce na někoho jiného, ať prostě položí ruce na někoho jiného, na nějakou jinou osobu, vy, kteří se budete modlit, kteří reprezentujete tady tyto lidi.

... můj Pane,...

Nuže, ty uličky už jsou plné, oltář je přeplněn, je zde asi 150 až 200 lidí.

*... mluv, můj Pane,
mluv a já odpovím...*

Tak tedy, začni se modlit. „Pane, pošli mne. Mluv, můj Pane. Pane, pošli mne.“ Uzdrav tyto lidi, Pane, ve jménu Ježíše Krista. Vyslyš. Ó, Bože, vyslyš modlitby těchto lidí. Nepusťte se toho, zůstaňte tak dlouho, dokud se to nestane. Vydržte tak dlouho, dokud neuslyšíte volání Páně. Stůjte tak dlouho, dokud s vámi cherubínové nezatřesou a Duch svatý nevezme žhavý uhel z Božího oltáře a nepřiloží ho na vaše rty.

Mluv, Pane můj, mluv, můj Pane...

